BRONŞTEIN (URSS) A CÂŞTIGAT LA SZABO (RPU) ÎN PRIMA RUNDĂ A TURNEULUI INTERNAŢIONAL DE ŞAH DELA BUDAPESTA

Marţi după amiază s'a disputat în marea sală de festivităţi a sindicatului „Metalul" din Budapesta, prima rundă a turneului internaţional de şah care va desemna pe viitorul adversar al campionului mondial Mihail Botvinic în matchul care va avea loc în 1951.

Tragerea la sorţi a fixat pentru prima rundă partide foarte interesante. Spectatorii au urmărit în special partida dintre campionul URSS, D. Bronştein şi marele maestru ungur L. Szabó, care a avut o desfăşurare deosebit de interesantă. Chiar dela început, ambii jucători au gândit foarte mult în deschidere, căutând căi originale de continuare a jocului. La un moment dat, poziţia lui Bronştein părea periclitată pe flancul regelui. Szabó nu a găsit însă la momentul decisiv continuarea justă şi astfel s'a ajuns la o poziţie foarte complicată cu şanse de ambele părţi. Ajungând în mare criză de timp (20 minute pentru 20 mutări), Szabó a jucat greşit, a trebuit să sacrifice calitatea (tura pentru nebun) şi în cele din urmă a cedat la mutarea 31-a.

A doua partidă decisivă a zilei a fost aceia dintre Lilienthal (alb) şi Smîslov, care s'a terminat remiză în 29 mutări. S'a jucat o variantă a „Apărării Slave" în care albul a obţinut avantaj. In momentul critic Lilienthal n'a găsit continuarea cea mai bună, cu care şi-ar fi menţinut avantajul, şi astfel Smîslov a egalat.

Restul partidelor s'au întrerupt. Boleslavski a jucat cu negrul împotriva lui Flohr „Apărarea Grunfeld" şi a obţinut curând iniţiativa, în urma jocului inexact al adversarului. După lungi manevre, unul din turnurile negre a reuşit să pătrundă pe linia 2-a şi Albul nu a putut împiedica pierderea unui pion. In poziţia de întrerupere, Boleslavski are mari şanse de câştig.

O luptă deosebit de aprigă a avut loc în partida dintre argentinianul Najdorf şi marele maestru sovietic Kotov. După complicaţiuni tactice în jocul de mijloc, Kotov a reuşit să câştige două figuri pentru un turn şi un pion. Partida s'a întrerupt în poziţia din diagramă:

Negru: Kotov

Alb: Najdorf

(Alb: Rh1, Dc6, Td8, Cf3, Pp.a6, g2, h3.

Negru: Rh7, Df2, Nf7, Ng7, Cf8, Pp. a7, h6, albul mută.

O partidă interesantă a jucat marele maestru sovietic Paul Keres cu negrul, împotriva suedezului Stahlberg. In deschiderea pionului damei, după schimbul a trei figuri, negrul a reuşit să ocupe o diagonală importantă cu dama şi nebunul. Incercând să se elibereze, albul a schimbat damele intrând într'un final de 4 turnuri dezavantajos. In cele din urmă, negrul a câştigat un pion şi în poziţia de întrerupere păstrează mari şanse de câştig.

Campionul U.R.S.S., marele maestru Vasili Smîslov, este unul dintre cei mai buni jucători de şah din lume. El s'a clasat al doilea, după Botvinic, la turneul pentru campionatul mondial dela Moscova — Haga 1948.

Marele maestru Smîslov ia parte actualmente la concursul internaţional dela Budapesta, pentru desemnarea viitorului adversar al lui Botvinic în matchul pentru titlu ce va avea loc în 1951.

BOXUL ŞI PROFITURILE

de A. Isianov

Ziarele americane au anunţat faptul că un cunoscut boxeur, Lavern Roach a murit pe ring, în timpul matchului. Doctorii au constatat în procesul verbal oficial că moartea a survenit în urma unei întâmplări nenorocite. In realitate este vorba de un asasinat mârşav, săvârşit cu colaborarea aşa numiţilor „bussiness-mani" sportivi şi a unor doctori vânduţi, pentru care dolarii sunt mai presus de orice.

După cum informează presa americană progresistă, **Roach** a declarat de numeroase ori că starea sănătăţii lui nu-i mai permite să apară pe ring. Dar stăpânii lui **Roach** n'au acordat acestor declaraţii nici-o atenţie. In ajunul matchului, **Roach** a fost examinat de către reprezentanţii comisiei medicale a statului New York. Cumpăraţi de către patronul lui **Roach**, ei au afirmat că boxeurul se află în formă şi l-au silit să iasă pe ring. Şi cu toate acestea, **Roach** nu era în stare să lupte. Atunci bussiness-manii sportivi, care nu voiau să-şi piardă banii învestiţi în organizarea matchului, l-au ameninţat că vor rezilia contractul pe care-l aveau cu el. Pus în faţa perspectivei de a rămâne fără existenţă **Roach** a acceptat să lupte în acest match, care i-a fost fatal.

Nu mult înaintea acestui caz, la New York a avut loc un match între boxeurii **Bussey** şi **Rawling**. In repriza 8-a, **Bussey** s'a simţit prost, dar sub presiunea patronului său a fost nevoit să continue lupta. Peste 1—2 minute, **Bussey** şi-a pierdut cunoştinţa pe ring şi, fără să-şi mai revie, a murit.

In chip tragic s'a terminat şi întâlnirea dela Buffalo, dintre baxeurul american **Lee** şi italianul **Enrico Bertola**.

In 1948, **Bertola** câştigase titlul de campion al Italiei la categoria grea. După aceia, atras de bursa ispititoare ce-i fusese promisă de către un afacerist sportiv american, el a semnat un contract oneros şi a plecat în turneu în Statele Unite. Aci **Bertola** a susţinut într'un an, 11 matchuri. Intâlnirea dela Buffalo a fost ultima. Pe ring Bertola şi-a încheiat cariera şi viaţa.

Cazurile de moarte a boxeurilor în timpul matchurilor, nu constitue o raritate în Statele Unite. Anul trecut, de exemplu, opt boxeuri au murit pe ring. Cum au arătat cercetările, cauza principală a morţii lor a fost lipsa controlului medical, proasta stare fizică a boxeurilor, provocată de epuizare şi antrenament insuficient, ca şi clasa lor scăzută.

Să facem o paranteză relativ la tehnica boxeurilor americani. In sportul american în general şi în box în special, domnesc moravuri sălbatece care sunt cultivate de către conducătorii de astăzi ai Statelor Unite, cu scopul de a câştiga dintre sportivi şi spectatori, executanţi supuşi ai voinţei lor, cu scopul de a aţâţa instinctele josnice. Aceste moravuri au dus la decăderea vădită a tehnicei sportive. Caracterul de distrugere al boxului american de astăzi a fost formulat de către fostul campion mondial **James Jeffries**, în vârstă de 74 ani. El a declarat: „Toţi boxeurii americani de astăzi, n'ar fi putut apare pe vremea mea decât în calitate de „sparing-parteneri". „Corbett sau Sharkey, ar fi putut bate pe campionii de astăzi cu o singură mână. Boxeurii de astăzi habar n'au de box".

Această situaţie a boxului în Statele Unite nu nelinişteşte desigur pe nimeni. Se caută să se ascundă în toate felurile faţă de opinia publică cauzele adevărate ale morţii boxeurilor pe ring, iar când aceasta nu reuşeşte, atunci gazetarii sportivi vânduţi se străduesc să le explice prin faptul că adversarul celui mort a fost „extraordinar de puternic şi de agresiv".

Niciodată şi nicăeri nu sunt menţionaţi adevăraţii vinovaţi, lacomii dolarilor şi slugile credincioase ale Wall-Streetului — stăpânii „grajdurilor de boxeuri", între cari Jack Solomons şi Mike Jakobs. Pentru conducătorii organizaţiilor sportive burgheze, sportivul este o sursă de câştig, iar spectatorii sunt oile de aur depe care se „tund" dolari. Ce-i interesează pe bussiness-mani desvoltarea sportului şi ridicarea nivelului tehnic? Să fie numai profituri bune!

(Din Sovietki Sport)

Rugbiul din R. Cehoslovacă

Pe marginea jocurilor susţinute de Locomotiva-C.F.R.

Jocurile de rugbi susţinute de echipa Locomotiva CFR în R. Cehoslovacă au avut darul să contribue într'o largă măsură la cimentarea legăturilor de prietenie cu sportivii cehoslovaci şi să însemne o nouă manifestare puternică în lupta comună pentru pace, dusă de popoarele lumii împotriva imperialismului anglo-american.

Primirea tovărăşească de care s'au bucurat sportivii noştri în ţara prietenă, spiritul sportiv în care s'au desfăşurat cele patru partide sunt mărturia vie a legăturilor amicale care există între cele două ţări care construesc socialismul.

„Nu trebue să ne pară rău că am fost învinşi de români", scrie „Svobodne Slovo" fiindcă am avut multe de învăţat".

Intr'adevăr, Locomotiva CFR a demonstrat în cele patru partide un joc clasic: acţiuni puternice pe grămadă şi şarje rapide pe treisferturi. Jucătorii noştri au ţinut mai presus de victorie să fie în spiritul unui sport de tip nou în sensul că orice întâlnire este un prilej de schimb de experienţe.

Rugbiştii noştri au arătat într'adevăr jocul deschis, spectaculos în care finalitatea este urmarea firească a unei acţiuni.

Au învăţat dela cehoslovaci felul cum luptă grămada.

Se poate spune că prietenii noştri au pe grămadă o concepţie mai bună fiindcă la fiecare tuşe se joacă cu opt oameni pe balon, după cum la grămezi deschise există o bună omogenitate.

Echipele cehoslovace au însă o lipsă: jocul liniei de treisferturi. In primul rând, această linie pleacă din loc, în loc să plece lansat, apoi, pasează greşit, evitând adâncimea.

Corectând aceste lipsuri, rugbiul cehoslovac va putea face progrese frumoase. Este sigur că la viitoarea întâlnire internaţională dintre cele două ţări, ne vom putea convinge de paşii înainte făcuţi de prietenii noştri.

ULTIMELE ŞTIRI EXTERNE

U. R. S. S.

MOSCOVA 11 (Agerpres).

In cronica sa săptămânală, comentatorul sportiv al Agenţiei TASS scrie:

In sudul Uniunii Sovietice, pe stadioanele oraşelor din R.S.S. Georgiană, cei mai buni atleţi sovietici se antrenează în vederea sezonului de vară.

Dela primele antrenamente, ei au arătat o formă foarte bună, realizând performanţe remarcabile pentru început de sezon.

Astfel, Alexandru Kanaki a aruncat ciocanul la 57 m., iar fondistul Teodosie Vanin a alergat cu multă uşurinţă 30 km.

La Leningrad a început disputarea campionatului orăşenesc de polo, în care echipa marinarilor „I. M. S." a obţinut trei victorii consecutive.

Motocrosul de primăvară desfăşurat la Taşkent, a revenit sportivului Harkovskii, care pe o maşină de 350 cm³, a parcurs cei 88 km. ai cursei în timpul de 2h.7'3".

Cea de-a treia spartakiadă a sportivilor din R.S.S.A. Daghestană, desfăşurată timp de 3 zile la Mahaci — Kala, s'a bucurat de un mare succes, întrunind la startul diferitelor probe peste 800 concurenţi.

Cele mai bune performanţe au fost realizate la probele de haltere, unde s'au remarcat în mod deosebit tinerii halterofili Vesa Iahjiaev şi Abutalimov.

La Kiev continuă desfăşurarea turneului final al Campionatului unional de şah al colhoznicilor, la care participă 20 din cei mai buni şahişti, calificaţi la concursurile republicane.

DRUMUL către MĂESTRIA SPORTIVĂ

Articolul pe care-l publicăm astăzi, constitue o minunată mărturie a felului cum oamenii sovietici privesc cultura fizică şi sportul, a felului cum ei sunt ajutaţi de către organizaţiile sportive în această direcţie.

Strungarul Leonid Şireţ povesteşte simplu şi convingător cum a devenit el sportiv. Drumul pe care a mers — pe care merg astăzi sute de mii de sportivi sovietici — trebue să fie un exemplu de urmat pentru sportivii noştri, care anul acesta vor putea să pornească dela acelaş punct de plecare: Complexul G. M. A.

Povestea unui purtător al insignei G.T.O. gradul II

Uzina „Molotov", din Minsk este una din cele mai mari întreprinderi ale Bielorusiei. Am venit aici acum trei ani, imediat după terminarea şcolii tehnice industriale. Alături de mine lucrau în atelier numeroşi alţi tineri muncitori cu care m'am împrietenit.

Printre noii mei tovarăşi de muncă se aflau mulţi comsomolişti, excelenţi muncitori şi foarte buni sportivi. Ei m'au chemat în nenumărate rânduri să activez într'o secţie sportivă, fără să reuşească să mă convingă să-mi încerc puterile în sport. Nu aveam o constituţie fizică prea bună. Eram greoiu, nu ştiam să alerg repede sau să sar departe, iar despre gimnastică aveam noţiuni vagi.

Intr'o zi, băeţii au adus vestea că în uzină a venit un nou instructor de cultură fizică, trimis de asociaţia noastră sportivă „Trud". Era un om în vârstă, dar cu mişcări foarte vioaie. Il chema I. N. Iasukevici. Odată cu venirea lui, viaţa sportivă în uzină a devenit şi mai activă. Organizaţia de comsomol şi colectivul de cultură fizică au început să atragă din ce în ce mai mulţi tineri spre îndeplinirea normelor G. T. O. Un rol activ în această muncă îl ducea antrenorul uzinei. El stătea de vorbă cu tineretul, convingându-l că îndeplinirea normelor G. T. O. nu este deloc un lucru greu. Trebue numai răbdare, perseverenţă şi încredere în forţele proprii. Mie îmi lipsea tocmai această încredere şi de aceea nu m'am dus la antrenament.

A doua zi instructorul s'a apropiat de mine şi mi-a spus:

— „Ascultă Leonid, tu te cam fereşti de sport. Eşti un băiat voinic şi aş putea scoate din tine un sportiv, nu glumă. Poate nu-ţi place sportul?".

— „Ba îmi place, chiar foarte mult". Şi în aceiaşi clipă un gând mi-a trecut prin minte: „Oare într'adevăr nu sunt capabil de a face sport. Ce-ar fi să încerc?".

Prima normă, cea de schi, am îndeplinit-o relativ uşor. Invăţasem să schiez încă din şcoală şi nu mi-a venit greu să parcurg cei 5 km. ai distanţei. Dar cu venirea primăverii situaţia s'a complicat. Am început antrenamentele în marele parc din Minsk, locul atât de iubit al sportivilor din oraşul nostru. Alergarea pe 1.000 de metri mă „îngrozea" pur şi simplu. Nu atât distanţa, cât timpul pe care trebuia să-l realizez, 3 min. 25 sec. La primul antrenament am mers uşor şi deşi am avut emoţii, am terminat primul cursa în 3 min. 50 sec.

— „Pentru început este bine, chiar foarte bine", spuse Iasukevici.

De atunci n'am mai scăpat nici un antrenament, ori unde s'ar fi desfăşurat, în sală, pe stadion sau în bazinul de înnot. Şi iată că a venit vremea când în cadrul solemn al unei seri, pe care nu o voiu uita niciodată, mi-a fost înmânată frumoasa insignă. Dar asta era prea puţin pentru mine acum. Sprijinindu-mă pe îndemnurile tovarăşilor mei am început să mă pregătesc pentru insigna G. T. O. gradul II.

Astăzi, pieptul meu este împodobit şi de această insignă. Iarna trecută am participat la campionatele regionale de schi şi m'am clasat destul de bine în cursa de 18 km., iar nu de mult în campionatele Minskului am sosit al treilea din 40 de concurenţi.

Sportul mi-a oţelit organismul. Am devenit mai puternic, mai rezistent, am reuşit să înfrunt cu mai mult succes greutăţile şi oboseala. De multe luni depăşesc cu regularitate norma cu 180—200%.

Acum, colectivul nostru se pregăteşte intens în vederea sezonului sportiv de vară. Ivan Nicolaevici Iasukevici a condus câteva antrenamente în aer liber. In scurt timp se va trece pe stadion. Sunt ferm convins că până la sfârşitul lunei Mai voiu putea îndeplini normele categoriei a III-a de calificare în alergarea de demifond, iar până la sfârşitul sezonului, a categoriei a II-a.

LEONID ŞIRET
strungar la uzinele „Molotov" din Minsk